

kollegaer, uden at arbejde under presset af en offentliggørelse af de i referaterne nedfældede betragtninger, som måske vil skifte i værdi, efterhånden som sagen skrider frem«.

Offentlighedsudvalget anfører herom side 24, at det må anses for utvivlsomt, at det også i forbindelse med lovens revision vil være påkrævet af den nævnte grund at bevare en undtagelsesadgang til beskyttelse af myndighedernes interne beslutningsproces. Udvalget peger på, at en sådan undtagelsesadgang ikke blot tjener til at beskytte de enkelte embedsmænd mod, at deres interne råd og vurderinger gøres offentligt tilgængelige, men også mere i almindelighed bidrager til at forhindre samarbejds- og loyalitetskonflikter mellem den politiske ledelse af forvaltningen og embedsmændene som følge af, at meningsforskelle med hensyn til en sags interne behandling eller afgørelse bliver gjort til genstand for offentlig omtale.

Udvalget har fundet det af væsentlig betydning at fastholde den gældende lovs hovedprincip om, at brevveksling mellem forskellige forvaltningsmyndigheder bør være undergivet aktindsigt. Udvalget anfører i betænkningen side 25 f, at det fortsat bør gælde som et almindeligt udgangspunkt, at også udveksling af internt arbejdsmateriale mellem forskellige myndigheder som led i en sags behandling bevirker, at materialet undergives aktindsigt efter lovens almindelige regler. I modsat fald ville det nævnte hovedsynspunkt let blive udhulet, idet udveksling af sådant materiale da kunne befrygtes – navnlig som et led i høringer – at erstatte afgivelsen af formelige udtalelser.

På den anden side erkender udvalget, at en helt konsekvent fastholden af udgangspunktet, der i øvrigt savner sidestykke i den norske og den svenske offentlighedslovgivning, ville føre til urimelige resultater.

Udvalget foreslår i den forbindelse, at interne arbejdsdokumenter bør kunne afgives til udenforstående uden derved at blive undergivet adgangen til aktindsigt i tilfælde, hvor afgivelsen har været påkrævet af hensyn til opfyldelsen af en lovhjemlet udleveringspligt, udøvelsen af offentlig kontrolvirksomhed, herunder ved behandlingen af klagesager, eller afgivelsen har været påkrævet af hensyn til gennemførelsen af et internt præget samarbejde med andre myndigheder m.v., der må anses for rimeligt begrundet i sagens karakter. Der henvises til betænkningens side 213 ff.

f. Med udgangspunkt i en konkret sag om aktindsigt i »bagmandsrapporten«, der er omtalt i Folketingets ombudsmands beretning for 1974 side 328 ff., har udvalget foreslået, at der gives den,

hvis personlige forhold er omtalt i et dokument, ret til at blive gjort bekendt med disse oplysninger efter tilsvarende regler som dem, der gælder i forhold til parterne i en forvaltningssag. Forslaget indebærer blandt andet, at der principielt kommer til at gælde samme regel om egen acces til personoplysninger, der er registreret i manuelle registre, som den, der efter § 13 i loven om offentlige myndigheders registre gælder for edb-registre.

g. Den gældende lov om offentlighed i forvaltningen indeholder ingen særregler om behandlingen af fremsatte begæring om aktindsigt. Dette indebærer, at behandlingen af sådanne sager principielt er undergivet ganske samme almindelige regler som dem, der gælder for behandlingen af andre sager, der indbringes for en forvaltningsmyndighed.

Udvalget har fremhævet, at en hurtig behandling og afgørelse af sager om aktindsigt er en væsentlig forudsætning for, at offentlighedsloven kan opfylde sine intentioner om, at pressen og andre nyhedsformidlende institutioner skal have mulighed for ved anvendelse af loven løbende at orientere befolkningen om aktuelle sager, der er under behandling i den offentlige forvaltning.

Udvalget foreslår derfor, at der indsættes en ny bestemmelse, hvorefter den, der har fremsat begæring om aktindsigt, såfremt begæringen ikke er imødekommet eller afslået inden 10 dage efter, at den er modtaget af vedkommende myndighed, skal have underretning om grunden hertil samt om, hvornår en afgørelse kan forventes at foreligge.

h. Efter den gældende lov begrænses pligten til at meddele aktindsigt af lovgivningens specielle tavshedspligtsforskrifter. Udvalget finder ikke, at sådanne specielle tavshedspligtsbestemmelser i den eksisterende lovgivning i alle tilfælde er udtryk for en individuel vurdering af behovet for at sikre de pågældende typer oplysninger mod videregiveelse til uvedkommende. Behovet for beskyttelse af sagsoplysninger på de pågældende forvaltningsområder bør derfor efter udvalgets opfattelse gøres til genstand for en fornyet overvejelse i relation til adgangen til at give aktindsigt. Udvalget foreslår derfor, at sådanne bestemmelser ikke i sig selv skal kunne begrænse pligten til at give aktindsigt efter loven. Indeholder de pågældende tavshedspligtsbestemmelser begrænsninger i adgangen til at videregive oplysninger, som bør opretholdes på det pågældende forvaltningsområde, bør sådanne bestemmelser efter udvalgets opfattelse gentages som specielle undtagelsesbestemmelser fra offentlighedsloven i administrative forskrifter, der fastsættes med hjemmel i denne lov.